

Jugar i cantar amb els nens refugiats del Líban

Un grup de universitàries entre elles l'Andrea i la Irene, han participat en un camp de treball per atendre refugiats del nord del Líban i fomentar hàbits de salut, higiene i nutrició.

L'estança formava part del Projecte Líban impulsat per l'Associació Cultural Gausac de Sant Cugat del Vallès. Ja pensen en tornar-hi.

31/10/2017

La Irene, estudiant de Ciències de la Salut de la UIC, i l'Andrea, professora de la Facultat d'Humanitats de la UIC, són dues de les 14 universitàries que han participat del camp de treball impulsat per l'Associació Universitaria Gausac i la UIC a Batrun, a través del Projecte Líban. Han atès 50 nens refugiats de Síria, d'entre 5 i 8 anys, procedents d'Alep i de Oms, dues ciutats sirianes fortament colpejades per la guerra que en sis anys ha provocat més de sis milions de refugiats.

"Els hi ensenyàvem com rentar-se les dents tot cantant en anglès", comenta l'Andrea. "També els ensenyàvem com jugar al futbol, a saltar a la corda, al bàsquet... perquè no saben jugar a jocs d'equip". L'Andrea explica escenes colpidores. Com la dels 25 metres quadrats on vivien famílies amb sis fills.

Hi ha "moltes històries de desarrelament, de soledat, d'abandonament, de gent que vol tornar a la seva terra, a Síria". Recorda que una família els va dir, agraïda, "que havia rebut més atenció personal i interès de part de les voluntàries que no pas amb cinc anys de les autoritats del Líban".

La Irene, estudiant de Medicina de la UIC, és la segona vegada que va al Líban. Està impressionada d'haver vist "tantes i tantes famílies amb nens molt petits que viuen amb quatre coses. Veure aquells nens tan feliços quan reben alguna carícia o els ensenyes alguna cosa... És una experiència molt enriquidora" explica.

Recorda la tristesa d'una nena el dia del seu aniversari. Feia sis anys. I plorava i plorava. "No tenia papers i per tant no podia anar a l'escola, que comença als sis anys. Els nens es

veuen molt poc entre ells, perquè són refugiats, i tenen unes regles."

Des de la seva experiència no es pot estar de fer una crida a la conscienciació. "Hi ha tant de fer amb els refugiats! Voldria que tot el món prengués consciència de com viuen els refugiats i s'hi posés una solució", afirma.

El camp de treball en què van participar el passat estiu l'Andrea i la Irene tenia per finalitat identificar el nivell i les necessitats de salut, la higiene (rentar-se les dents, els pells al cap, etc.), les malalties, la nutrició, i estar al servei dels refugiats. Ara ja s'està preparant una nova estada al Líban per al mes de desembre per atendre les necessitats de persones amb discapacitats físiques i psíquiques en col·laboració amb l'Ordre de Malta.

Salvador Aragonès

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/projecte-liban-el-
compromis-de-joves-universitaries-
amb-els-refugiats/](https://opusdei.org/ca/article/projecte-liban-el-compromis-de-joves-universitaries-amb-els-refugiats/) (21/03/2026)